

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๑๒๐๘ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 🕳 ๑ ๐ (บ้านเค่น) บรรจบทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๑๐๕๘ (บ้านท่าข้าวเปลือก)

W.f. be & be o)

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร. น วันที่ ๒๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๒๑ เป็นปีที่ ๓๕ ในรัชกาลบัจจุบัน

พระบาท์สมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ราชโองการโปรดเกล้า ๆ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวง **จังหวัดหมายเลข**ุด๒๐๕ สายแยกทางหลวงแผ่นดื่นหมายเลข (บ้านเค่น)–บรรจบทางหลวงจังหวัดหมายเลข 🛭 ๑ ๐ ๕๘ (บ้านท่าข้ำวเปลือก) ง เอาเภอเมืองเชียงราย และอำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย ซึ่งได้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา «๕๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราช อาณาจักรไทย และข้อ ๘๘ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๘๘ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ จึงทรงพระกรุณาโปรคเกล้า ๆ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกากำหนด แนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๑๒๐៩ สายแยก ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๐ (บ้านเด่น) – บรรจบทางหลวงจังหวัด หมายเลข ๑๐៩๘ (บ้านท่าข้าวเปลือก) พ.ศ. ๒๕๒๑"

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวัน ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ แนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๑๒๐ ธ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๐ (บ้านเด่น) – บรรจบ ทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๑๐๘๘ (บ้านท่าข้าวเปลือก) อยู่ในท้องที่ อำเภอเมืองเชียงราย และอำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย มีส่วนกว้างของแนวทางหลวงสองร้อยเมตร

มาตรา ๔ ให้อธิบดิกรมทางหลวงเป็นเจ้าหน้าที่ผู้ดำเนินการตาม พระราชกฤษฎีกานี

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตาม พระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ พลเอก ป. ติณสูลานนท์ นายกรัฐมนตรี หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาลบับนี้ คือ เพื่อประโยชน์
ในการสร้างทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๑๒๐៩ สายแยกทางหลวงแผ่นดิน
หมายเลข ๑๑๐ (บ้านเด่น) - บรรจบทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๑๐៩๘ (บ้าน
ท่าข้าวเปลือก) ในท้องที่อำเภอเมืองเชียงราย และอำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย
ซึ่งได้กระทำการสำรวจที่ที่ต้องเวนคืนบางส่วนเสร็จแล้ว แต่ยังไม่พร้อมที่จะออก
พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อเวนคืนอสังหาริมทรัพย์นั้น สมควร
กำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างไว้ก่อนตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่
๒๕๔ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ จึงจำเบ็นต้องตราพระราชกฤษ
ฎีกานี้